

Запазени, обаче, турски документи, въ които се виждало подробноститѣ по заправянето на Новия Сливенъ при турцитѣ, съ „синоритѣ“ и „кетипитѣ“ на неговитѣ махали, сж били прѣдани на нашето м-во на външнитѣ работи и изповѣданията, дѣто наскоро „изгорѣли“. Едничтъкъ, който споменува Сливенъ въ свѣръзка съ началото на XV-я вѣкъ, е пакъ Спиридонъ, но не съврѣменникъ. Споредъ него, Мухамедъ II слѣдъ като прѣвзема Ц-дъ (1453 г.), трѣгва съ $1\frac{1}{2}$ милионъ войска къмъ вжтрѣшността на днешна България. Когато стигналъ въ Пловдивъ, той чулъ, че въ „Къзалашкое“ (Казанлъшко, а не Къзълагашко), „яко въ Туловское поле“ се крияла „болгарска войска“, срѣщу която праща единъ отъ пашитѣ начело 150,000 души. „Тамо же не бѣ войска, но народъ простій — жени и дѣтей, крѣющася между горами, собравшихъ ся отъ разныхъ градовъ и селахъ, сирѣчь Черпанъ и села его, Велта и села его, Загура и села его, такожде и Сливенъ“¹⁾. Колкото и тая версия да заплита близки на посочената дата събития и имена, тя не е измислица. За сжщото врѣме Спиридонъ отнася и основаването на с. Мъглишъ и вѣроятно това на мѣнастиря му (значи около 1454 год.). Споменуваното отъ Спиридона „Велта и села его“ ще визира българското население отъ Бургашко, още повече, че между ужасенитѣ и избѣгали българи къмъ Казанлъшко влизалъ съ населението си „такожде и Сливенъ“. Вѣрна или не тая дата, бѣгането на южнобългарското население къмъ политѣ на срѣдния Балканъ говори и за направенитѣ разселвания прѣзъ първитѣ години на XV-я вѣкъ. Опитъ за българското възстание прѣзъ горнята година е мжно допустимъ, освѣнъ ако се свѣрже съ похода на Хуниадъ и Владиславъ, които, както е извѣстно, сж имали въ планъ да ударятъ отъ Златица къмъ Одринъ²⁾.

¹⁾ Спиридонъ, *op. cit.* 1792 (София, 1900). Тукъ е ясно, че той различава Стара Загора отъ Велта, което пѣкъ, както забѣлѣзахъ, ще е съкратено отъ Девелтъ, *Develtus*, днесъ с. Якезли до Бургасъ. „Загора“ е Ст. Загора.

Горнята версия на Спиридонъ за събралитѣ се въ „Къзалашкое“ жени и дѣца ще подкрѣпи твърдението, че Казанлъкъ, основанъ вѣроятно тогава, е по-право да се пише Къзанлъкъ (сборъ отъ дѣца), а не Казанлъкъ (мѣсто подобно на казанъ).

²⁾ Колкото за споменуването отъ Спиридона име Черпанъ, съмнително е дали е сжществувалъ тоя градъ тогава подъ това име,